

Ordfører sluttede sine Bemærkninger om dette Vædringsforslag med at sige, at, dersom mit Underædringsforslag dertil blev vedtaget, saa vilde han foretrække, at hele Vædringsforslaget blev forkastet. Jeg skal nu ikke beklage, dersom det hele Vædringsforslag gaaer ud, men jeg vilde derimod i allerhøieste Grad beklage, dersom Udvalgets Forslag skulde blive vedtaget uforandret, og jeg vilde saa paa ethvert Trin søge igjen at skaffe det ud af Lovforslaget. Hvad Fremtiden kan bringe, det er ligesaa ubekendt for mig som for det ærede Thing, men jeg er fuldstændigt overbevist om, at de mindre Communer her i Landet i dette Dieblik under ingen Omstændigheder vilde ombytte deres Formue- og Leilighedsbeskatning med en Indkomstskat, det være sig nu en ligefrem og umiddelbar Indkomstskat eller det være, hvad den ærede Ordfører kaldte, en modificeret Formue- og Leilighedsbeskat.

Jeg kan i alt Væsentligt slutte mig til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører frematte i Anledning af Vædringsforslaget under Nr. 23, men det forekommer mig rigtignok, at Conclusionen af hans Bemærkninger snarere maatte være den, at man ikke skulde vedtage Vædringsforslaget, end at man skulde stemme for det. Den ærede Ordfører gjorde selv udtrykkeligt opmærksom paa den meget store Forskjel, som der var mellem dette Vædringsforslag og det noget lignende Forslag, der i forrige Samling i dette Thing blev indsat i Landcommunalloven. Der er dog en Forskjel endnu, foruden hvad den ærede Ordfører fremhævede, som jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa. I det man fritog Landcommunerne for Udgifterne ved saadanne Cicitationer — som de saa, vel at mærke, heller ikke kunde rekvirere Dvirgheden til at afholde, men ved hvilke de selv maatte have Arbeidet, — berøvede man ikke Statskassen eller de sporelløgnede Embedsmænd nogen Indtægt, eftersom saadanne Cicitationer saa at sige hidtil havde været ukjendte paa Landet. Man satte efter min Opsættelse Bestemmelsen ind nærmest som en Præmie, for at anspore til at komme bort fra det gamle System med Præstationer in natura, og til at komme over til det, som man ved Behandlingen af hiin Lov

ansaae for at være det Heldigere, nemlig Kjøb af Fornødenheder for Communens Regning og Præstationer af Veiarbejde for Betaling. I Kjøbstæderne har jo derimod Fleertallet af de Cicitationsforretninger, som ved Vædringsforslaget under Nr. 23 ville blive fritagne for Afgifter, hidtil betalt Afgifter, og man vil altsaa ved det fritage Kjøbstadcommunerne for en Udgift, som de hidtil have haft, og det endda med Vibeholdelse af den samme Dvirghedsbiestand, som hidtil har været ydet, medens man kun fritog Landcommunerne for en ny Udgift, som de ikke hidtil havde kjendt, men saa ogsaa overlod til dem selv at besørge hele Arbeidet. Slutteligt maa jeg kun om dette Vædringsforslag bemærke, at jeg vel ikke kan tillægge det en saa stor Betydning, at jeg ligefrem skulde modsætte mig dets Vedtagelse, men at jeg dog har troet det rigtigt, endnu yderligere end den ærede Ordfører, at gjøre opmærksom paa, at der ingenlunde kan ansøres det Samme for Vedtagelsen af det, som der kunde ansøres for at indsætte en noget lignende Bestemmelse i Landcommunalloven.

Der er endnu kun et af Vædringsforslagene, som jeg maa opholde mig et Dieblik ved, og det er Vædringsforslaget under Nr. 28, som vil indføre en aldeles ny Bestemmelse i Lovforslaget, en Bestemmelse, som ikke har været forsøgt indført paa noget af de tidligere Trin, som Lovforslaget har gennemgaaet, og som heller ikke findes i de nærmest tilsvarende andre Communallove. Dersom der ikke skal tillægges den saaledes foreslaaede Bestemmelse om, at Kjøbstadvedtægterne skulde forelægges (K r i e g e r: Nei, meddeles!), ja, meddeles den nærmest derefter sammentrædende Rigsdag, en ganske særlig Betydning for Kjøbstadcommunerne Vedkommende, saa forekommer det mig, at den kun kan opfattes som det første Skridt til en Række af lignende Bestemmelser. Jeg kan paa ingen Maade erkjende, hvilket dog den ærede Ordfører syntes at ville godtgjøre, at der er nogen særlig Grund til en saadan Bestemmelse for Kjøbstadvedtægternes Vedkommende, og at der er nogen større Anledning til at skaffe dem en almindelig Udbredelse eller til at skaffe den lovgivende Forsamling en fyldigere Oversigt over dem, end der er med Hensyn til saa mangfold-